

Mál nr. 302/2009

**M
og
váttryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.**

Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu bifreiðar gagnvart gangandi vegfaranda.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 2.9.2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 10.9.2009.

Málsatvik.

Að kvöldi 8.6.2008 var bifreiðinni A ekið eftir tiltekinni götu í sveitarfélaginu S. Varð M þá fyrir bifreiðinni. Gögn málsins, sem lögð hafa verið fyrir úrskurðarnefnd, eru af skornum skammti. Málsatvikum er einkum lýst í lögregluskýrslu, svo og lögregluskýrslu af M og kunningjafólki hans, tveimur körlum og einni konu. Mun fleiri aðilar að málinu eru tilgreindir í lögregluskýrslu, en skýrslur af þeim hafa ekki verið lagðar fyrir nefndina.

Eftir því sem næst verður komist virðast M og ökumaður A hafa átt einhver óvinsamleg samskipti fyrr þennan sama dag án þess þó að um orðaskipti hafi verið að ræða eða handalögmál. Er A var ekið eftir Norðurtanga umrætt sinn gekk M út á götuna, þar sem A var ekið í því skyni að stöðva bifreiðina og hafa tal af ökumanni. Kveður M að A hafi verið ekið á sig og hafi hann lent á vinstra framhorni A og kastast við upp í loft og síðan hafnað í götunni. Í lögregluskýrslu er haft að því er virðist eftir ökumanni A og öðrum á vettvangi að M hafi hlaupið að A til að stöðva hana, lent uppi á vélarhlíf hennar, þaðan á framrúðuna og fallið síðan í götuna. Í kjölfar atviks þessa brutust út slagsmál milli M og kunningja hans annars vegar og ökumanns A og annarra er honum tengdust hins vegar.

Farið var með M á Heilsugæslustöðina í S. Kemur fram í gögnum málsins að þar hafi hann verið áberandi ölvaður og við það að sofna. Í öryggisskyni var hann fluttur til skoðunar á slysa- og bráðadeild Landspítalans í Fossvogi. Af fyrirbyggjandi læknisfræðilegum gögnum málsins verður ekki ráðið að M hafi orðið fyrir líkamstjóni.

Í máli þessu krefst M viðurkenningar á bótarétti úr ábyrgðartryggingu A.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1988 ber ökumaður A, sem jafnframt mun vera eigandi hennar, ábyrgð á líkamstjóni M enda þótt það verði ekki rakið til bilunar eða galla í A eða ógætni ökumannsins. Bætur má þó lækka eða fella niður ef M hefur valdið tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi, sbr. 2. mgr. sömu gr. Af fyrirbyggjandi gögnum verður að telja nægilega upplýst að M fór ölvaður út á götuna og stóð í vegi fyrir A í þeim tilgangi að ætla að stöðva áframhaldandi akstur A eftir götunni. Þessi háttsemi M var stórhættuleg og til þess fallin að hann yrði fyrir bifreiðinni eins og raunin varð. Ekki verður annað ráðið en að hann hafi orðið fyrir A einvörðungu vegna þessarar háttsemi sinnar og ekki er fyrir hendi tilefni sem getur réttætt hana. Verður hún metin honum til stórkostlegs gáleysis og eftir atvikum öllum verður að meta hana svo alvarlega að hann telst hafa fyrirgert rétti til bóta. Þá hefur heldur ekki verið sýnt fram á að M hafi orðið fyrir líkamstjóni er hann varð fyrir A. Hann á því ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A.

Reykjavík, 6. október 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.